

Ultrajectina umbracula ofte: Lind-en-iepe-loff van Jans Kercken-Hoff

<https://hdl.handle.net/1874/10219>

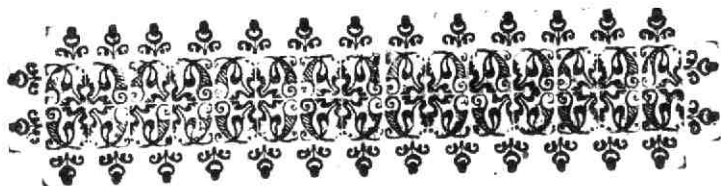
249
ULTRAJECTINA
UMBRACULA

Ofte:

Lind-en-iepe-loff
Van Jans Kercken-hoff.

Ghedrukt Anno 1642.

*Lind-en-Iepe-Loff
Van Ians kercken-hoff.*

Kerck-hoff wel te pas gelegen ;
Wydt-gestreckt om *Godes huys*,
Om daer in syn plicht te plegen
Buyten ydelheys gedruys:
Hoff met gras en bosch beladen ;
En door-sneden overal
Met gelycke wandel-paden
Niet te breedt , off niet te smal :
Eertyts hobbligh vande *Klomp*en,
Daermen *Cruys* en *Kruydr* sagh by ;
Dat voor *Geestelose rompen*
Was vergeeffse talmery.
Nu syt ghy ontlast van *lycken*:
En u aerd en hoeft voortaan
Voor geen aerde meer te wycken,
Alse voor-tyts heeft gedaen.

Nu syt ghy beset met reken
soo van *Lind*, als iepe-groen;
Daer gelieven onder spreekken,
En 'e noorvrendigh ydel doen.
Saght! myn vlugge *gans*, waer henen?
'Tis nogh vroeghjes op den dagh,
Om de vryeri te menen
Eer het avondt werden magh.
Vogels, die nogh even sliepen
Onder 't nieuwe *Somer-dack*,
Singen op de doncker *iepen*;
Huppelen van tack tot tack.
Hooft! *Pandions* bloet geschonden
Meet met droeve sargen aff
Susters schand, en swagers sonden,
En haer onverdiende straff.
Mooght ghy hier met vreden fluyten,
Naghregaelje, *lepte-luyt*.
Daer somwylen stocken stuyten
Op een kale *kalver-huydt*?
Daermen hoort op yser-*kragen*
Schaven menigh *esse-speer*,
Alsmen van de *Wacht* komt jagen,
Off neemt derwaerts synen keer?

T'schynt

T Schynt wel, ghy bemindt de wapens,
Die rechtveerdigh sy n gevat,
Als geen rust, en weynigh slapens
Codes vrienden maeckten mat:
Als dien geessel van Gods-volckje,
En die wonck van Spaenjes gloet,
T vel-vvat duyster-maer-een-volckje
Soop het Stichtse goet en bloet.
Vloeck van steden, haet van dorpen,
Stercke jager voor den Heer,
V Vaert ghy dogh heel jongh geworpen.
In de vloet van, t helse Meer!
Dat wy, t maer voor dromen hielen
(Daerom ghy soo god-loos loeght)
Van soo veel onnosel Zielen,
Die ghy uyt het lichaem joeght!
V Vel! wat hoor ick gunder schreuwen
Al wat verr ter stadtwaert in?
T syn Verschrickers van de leuven:
Boden van de Dagh-bodin:
Vechters met een kam en spoiren:
weckers van den Dienstbaer hoop:
Twemael wonderlick geboren
Kenners van het tyt-verloop.

Maer om wat te gaen ten enden
Van dit *over-velst-gehught* ,
Moet ick derwaerts henen wenden :
VVant daer is een ruymmer lucht.
Siet Aurora dogh eens vleyen
Haren *nieuwen Bruydegom* ,
En een bed van rosen spreyen
Tot een soeten *vellekom* !
Tithon sal geen handen wringen
Om syn overspeli gh wyff :
Singend door het *groen* te springen
Is nu maer syn tyt-verdryff.
Phæbus schynt syn *Lief* te kennen:
Roert het gulde *svvepen-snoer* ;
En hy soeckt met haest te rennen
Van de gryse *Peeckel-hoer* ,
Die hem onder , die hem boven
Heeft gewassen na den eys :
Want hy was besweet , bestoven
Van syn *Alyt-eene-reys*.
Dit genoeglyck *morgen-koelje*
Is de tyt van *Rymery* ;
Eer den *Lichter* met syn *boelje*
Ploeght gepleeghde *snoepery*.

Hy verlight het breyn wat later ,
Als de kintsheye van den dagh ,
Die het sprenght met rosen-vvater ,
Dat het vvoorden vleghten magh.
Nu en hoor ick niet te swygen
Van soo menigh kloecke geest ,
Die gaet op *Parnassus* stijgen ,
Of in schone boecken leeft.
Nu en slaept niet onsen berder
Die met een gewisse *Voer*
Komt van dagh tot dagh al verder ,
En versterckt het swack gemoet.
Nu is besig *Tvvereles-vvonder*
Der verachte-vrouwen vvraeck ,
Daer de mannen moeten onder
Off in oirdeel , off in spraeck.
Glans , en *schuwersel* van de mannen ,
Vwe *kanst* is seer gelijk
Hem , dien *Romen* heeft gebannen
Sonder klare reden-blijck.
Oock en moetmen niet vergeten ,
O! *Æmili*, uwen loff ;
Die nu (giff ick) zijt gesoten
In het *groen* van uwen hoff ;

Daer ghy als een hoofden-breecker
Soeckt verbreydingh op 't *verhael*
Van die *veel-door-vreynigh-sprecker*,
Met een reden-rijcke tael.
Ogh! hoe werd ick vaeck bewogen,
Als alleen u *tongh en handt*
Gaen door oiren en door oogen
In dit onrijp jongh-verstant!
Als ghy breder aff gaet setten
Met *ghespreck* en met *gereck*
Cesars trouw bestendigh letten
Op Syn *Legers-yet-gebreck*.
Hoe dat nu de *Maen* gedoocken
Achter een bedroefde wolck,
Dan een peert van toom gebroocken
Brengh verbaestheynt in het *volck*.
Ia! hoe sich de *Roomse* helden
(Door verscheijden vreemdt-geval)
Tegen die *gar-mannen* stelden
In geberght, off bosch, off dal.
Ick en ben geen *pluyme-strycker*?
Maer het dunckt mij wonder wel,
Dat *Godt* onse stadt maeckt *rycker*
Met noch menigh wijs-gesel,

Die daerom is niet te minder,
Schoon dit ongefoute werck
Hem niet uyt-roept om 't Verhinder
Van een ander oogh-gemerck.
Maer wat is dit voor een plaetsje,
Daer ick heb soo langh gestaen :
Daer mijn oogh soo menigh kaetsje
Op het *dagen* heeft gedaen :
Daer ick eerstmael was gekomen ,
Doen de schorre *krayers-tael*
Ons het horen had benomen
Van de Soete *Naghtegael?*

Ruymte voor de *State-Kamer*:

Enghte naer 't *Suyd-oosten* toe;
Noyt en sach ick aengenamer ,
Als ick tegenwoordigh doe.
Dese menschen-dicke-Swieringh ,
Die hier wegh en weder woelt,
Is ons *kerck-hoff* een vercieringh,
Daer myn tere pen op doelt.
Gladde baen, gelycke steentjes
In de aerde neer geset
Op het Smal, als *cyffer-eentjes*,
Daer geen voet werdt door belet?

't Waer te wensfen dat de *Groeten*
Die u dick wils over gaen,
Noyt haer voeten mochten stoten
Tegen dwase lusten aen :
Want de *Saecken* gaen al flapjes
Alsmen eerst niet aff en leyt
(Eermen treedt op *dese-trapjes*)
Gelt-en-eer-begerigheyt.
Nu, ick moet dit *Ulack* begeven :
VVant de klock slaet *tien* en *vyvee*:
Phæbus is op 't *hoogst* verheven
En soo doet de *vyser* mee.
O! wat werden sy al wyser,
Die bedencken dat de tyt,
Even als een *wire-vyser*,
Soo in stilheyt henen glijdt!
Dese uir is uijtvercoren
By de *gravers aen de sloot*,
By de *lopers op de voren* :
wachtje schinck en roggen-broodt.
Broodt-versnipper werdt geslepen ;
En *ontfanger van 't gemaet*
Meent dat *slockert* is genepen
Van een *Kromme kennip-ael.*

Titan kort de lange schimmen ,
 Die ons scheidt van syn vier:
 Hy en kan niet hoger klimmen.
 'Tis te heet ; ick ga van hier.
Iepen-schorßen ; *linde-tackjes* ,
 Iont my weer u *wildernis* :
 'Tvalt ons gunder al te vlackjes
 Nu *de Son* in 't *suijden* is.
Son en kan geen gaetjes vinden :
 En u bladers overvloet
 Wijckt geen *Haegse* bleecke linden ,
 schoon ick *Huygens* wycken moet:
 'Tis geleden weynigh dagen
 Dat ick hier een *borstje* vond
 Op dit *banckje* sitten klagen ;
 'Twas een hete middag-stond:
 Maer hy voelden minne-stralen
 Meer , als die *Apollo* schiet ;
 Dat hy klaghtigh gaet verhalen ,
 Eer hy my , off yemant siet .
 Iuyft soo sluyp ick aen een kantje
 Achter eenen dicken *iep* ,
 Om te horen wat het *quantje*
 Met soo groten yver riep.

Wintje, (Sprack hy) oyl! hoe woel ick
Door u aengenamen blas
Niet soo Sienlick als gevoelick!
Nochtans blyf ick die ick was
Wintje, woudt ghy my genesen
Van Cupidos wrede Vlam,
Seecker gy Soudt oorsaek wesen
Dat ick u ombelsen quam.
Windtjen, hoe sal ick u noemen?
Vyant van 't Verhitte Vee:
Vyandt van de teere bloemen:
Op-roer van de stille Zee:
Rondt geswel van 't scheepse linnen:
Rust van roeyens op de doogh:
Procris-twyffel in het minnen,
Dat haer heeft ter doot gebroght:
Graffte van tot-ramp-geboren,
Diemen om een stil geraes,
Om een Vondt van 't onverloren
Maeckt tot swarte-pickers-aes:
Vier-uyt-blusser, vier-onstoecker:
Buyger van de swacke bies:
Peren-schudder: bloeysem-breecker
Malders segen: vlas-verlies.
Wintje, Segg, ick noogh een reysje.
Ruysser door dit iepen-hout;
Ghy waert met myn eygen meysje
Gister avont wat te stout:
Want ghy lachten, en ghy, bromden
Dat het doeck van 't borsje vloogh;

*Dat de syde rockjes kromden,
Als een op-gespannen boogh:
En gy spreiden en verdeelden
Op de wangen al het haer:
Ia! gy vleyden, en gy streelden
Over 't hertjen hier en daer.
Wintjen hebje sulcke streecken?
Ia! gij sijdt van stouten aerdt:
Maer ick sal u Coningh Sprecken,
Dat hy is in 't Slot bewaert.
Off ghy 't Schoon maer woudt verkoelen,
Daer myn branden komt van daen;
Ick en vraegh niet na dat woelen:
Laet myn Rosemontje gaen.
Rosemont is myn vermaecken,
En haer hertje leyt by 't myn:
Sou daer ymant an geraecken
Sonder my verdriet te syn?
Rosemont, myn Schonen engel,
Deckt u lely-witte vel
Voor de wint, dien stouten bengel:
Want het is een licht gesel:
Lydt geen winden meer na desen
Voor de wooningh van u hert,
Off myn lichaem sal haest wesen
Daer geen windt vernomen werdt.*

Langer had den *quant* gesproocken;
Maer het schreyen, en gefught

Heeft syn reden heel gebroocken:
En ick lachten om de klught.
Ogh! wat heeft de *liefde* kraghten!
Dat den genen, die bemint,
Moet met duyfent na-gedaghten
Vrefen voor de fchrale windt!
Ey fiet daer een hoop *lick-eyen*
By een ftaticch *koets-gery!*
Syn dit adelicke reyen,
Die daer fitten lij aen fy?
Dat is wel een moye proncker
Iuyft beneven Ioffer *Puys:*
Kenje wel een stroye-Ioncker;
Off een *stock-vis in het pluys?*
Neen, die man is nogh al rapper,
In de alderleste koets:
Noyt en fagh ick groter snapper:
Siet! wat heeft de kerel moets!
O! wat fynder nu al basen,
Als het soo gaet voor dewindt;
En watal *gehelmde basen*
Alfmen tegen froom begint!
Nu is yder een verftandigh,
Die een *loffter-praetjen* houdt;

En tot alle saken handigh ,
Die veel duyfent leugens flouwt :
Maer soo *Nederlansfe vveelde*
Eens (dat *Godt* verhoeden wil)
VVeer het bloedigh schreyen teelde
Van moordtdadigh. *Sveert-geschil:*
Syde-koufjes , witte stevels ,
VVel ! waer blijfje kloecke *maets?*
Rouw' verftanden , nette knevels ,
Geeft ons nu een weynigh raets.
Tis veel vryer wat te hollen
Met de *koetsen* over-straet :
Off daer *Palme-kogels* rollen ,
Diemen met een *hamer* slaet.
Siet ! ick moet myn grage finnen
Wat gaen voeden in *Ians* kerck ;
Daer myn *Vaderlant* is binnen
Onder een behouwe *Serck*.
Ah ! te-laet-beminde vader ,
'Tis u alderjonghste kint ,
Dat u duyfter graff komt nader ;
En fich hier alleenigh vindt :
Klachten kundt ghy nu niet vaten
Want u eene deel is *caff* ;

En het *ander* lof-gelaten
Uyt de *klem* van *aerdtse* *druff*,
Efter moet ick dit ontvouwen :
'Tis *viel* *vonder* , dat de *Nije*
Ons dit *plaetsen* *nogh* *laet* *houwen* ;
Daer *ghy* *sonder* *vesen* *sijt*.
'Tgraff getekent met drie kronen
Brengh my in gedaghtenis ,
Dat myn lichaem soo sal wonen,
Als 't geen *Ziel-huys* meer en is :
Dat ick sal maer een-mael sterven :
Lieve *Ziele* , siet wel toe .
Daer ghy kennis van moet derven,
Is *vvanneer* , en *vvaer* , en *hoe*.
Tyt en *plaets* syn u verborgen :
Leert dan sonder *aerdtse* pyn
Steedts en overal te forgen ,
En in *boete* veerdigh syn.
Off u *Godt* by droncke lieden ,
Off by giftigh *hoer*-gequeel
Voor syn aenschijn sal onbieden ,
VVeet ghy oock niet , *vveerde* *deel* :
Wilt derhalven altyt leven
Soo , en in de selve staet ,

Daer ghy geerne in soudt geven
Rekenschap van uwe daet.
En wilt vorders oock bedencken
Met voorzichtig *ogen-keer* ,
Dat wy , eer ons Siekten Krencken ,
Dickwils sijgen doot ter neer :
Ogh ! wat synder rode lippen
Bleek geworden hier en daer ;
En verstijft , als harde *klippen* ;
Eermen yetwes wierdt gewaer !
Maer hy wil de *kerck* toe sluyten ,
Die daer rammelt aen de deur.
'Tis al laet : ick ga na buyten
Uyt dit nare *serck-getreur*.
Bosch , ick Kom u weer genaken ;
Schoon een bladt , off groene pael
Nu geen schimmen kunnen maken:
VVant 't is schaduwe altemael.
Immers sult ghy my bedecken
Met u lichte *vvemel-top* ,
Als ick vliede voor het lekken
Van een dichten *Hemel-drop*
Siet ! hoe schielick dat de luyfter ,
En de glans van alles wijckt :

En hoe door het blinde duyfter
Al 't gefchapen fwart gelijckt ;
Al de vogels zijn aen 't fwijgen ;
Doch het *speck-begeerigh-fpoock*
Schijnt nu weder moedt te krijgen ;
En de *Wijfheys vogel* oock.
Werckers handen zijn ontslagen
Van een langen *harden-taft* :
En de peerden vande wagen :
En den esel van den laft.
Avondt-fchaduw', groote lommer ;
Bode van de stille rust :
Minne-deckfel : al-vermommer,
Als-men neus en ooren kuft :
Oorfaeck dat de vingers foecken
By een wonderbare *brit*
In die reuckerige *hoecken*,
'Tgeen dat niemand vinden wil :
Schijn van droefheyt: vreugt van dievē:
Af-laet vande fchildery :
Pijn van fiecken: trooft van *Lieven* :
Suypers morgen: wagt-gety :
Avondt, eynde van myn *digheten* ;
Hola ! 'tis een uir te vroegh :

Want

VWant hier ryfen nieuwe lichten.
Seker! hier is *stoffs* genøegh.
Dit syn *venus ondersaetjes*,
Die daer komen paer en paer :
Hoor eens watte soete praetjes
Datse houden met malkaer !
Dogh om met gemack het spreekken
Van de *jeught* te horen aen ,
Moet ick my wat gaen versteekken ,
Daer de *iepen* dichter staen.
Ey ! fiet hier eens *Ioffer peuckel* !
Hollandts moertjen ; halve meyt ,
Hebje daer een *Stichtsen kneuckel* ?
Sus ! wat off den *platter* seydt ?

*Vaejjer bauwt nogh , ja hy trauwen ,
Aen de vaert een beetjen eerdt ,
Dat ick na sen doot sel hauwen :
'Tis nogh wel een deytje weerdt.
Als wij daer dan same waren ,
(O men dunckt dat ick 't al doe !)
Sauwe wy eens speule varen
Met een scheuyt na hieren toe :
O ! hier is soo veul te keycken :
Waint hier gaetmen in serveel :
Eutert daer syn soo veul reycken :
'Tis leuy-lecker-leyntje, Neel.*

Vrijer.

Wel, wat segje daer van, neeltje.
Poesme fles, en neemt het an:
Vat den appel by het steeltje,
Nauw het jauw gebeuren kan.
 Vrijster. *Noe ije, hoor iens, malle Pieter,*
Hoe ick an moy goetje quam.
Moertjen woonden in de gieter,
Bij een bregg te Rotterdam:
Vaertje was allangh estorven:
Moertjen had ien out gebreck,
Dat haer bienen had bedorven;
Datse gaen most op ien kreck.
Doense noe as ien scharminckel,
Kranck te bedde was erocht,
Quam ick iensjes uet de winckel,
Dat ick haer wat proemen brocht,
 Ia, ja; die het slot sou waghten
 Van dit *hollandes* sot geklap,
 Moest hier wel by na vernachten:
 Dies ick al wat vorder stap.
 Gunder is een *Nieumeegs* gasje:
 'Tis soo netjes, off het lagh
 In een kifjen off een kasjen:
 Wel! wat brengh dit voor den dag?
 Vrijer. *Liefbet, wolde met den alden*
Gosen soo gaen trouwen? neen;
Lact ons samen hoes gaen balden:
Smiten wi ons tu e gh bi een.

Ionge veugels sien de beste :

*Suete becxken , heurde wel ?
Soenne dan eens veur het leste .
Stille Claes ; wat side fel !*

Vrijster.

Wel het sal nogh schoonder komen !

*VVont dit meijsje niet te Lent ?
Sulcke peerden kanmen tomen ,
Die den breydel sijn gewent .
Siet eens ! wat een dun-gedreten
Volght hier met sijn lieve bruyt !
Broodt en heeft hy niet gegeten :
VVant hy spouwt het *hacksel* uyt.*

Ie verseeckere joe , mon coeurtje ,

Que ne pas een oogeblick

Ie demeure van joo deurtje :

Altet , altet fantastie

Giester avon en la pluye

Stonick voor joo heus , joo freau ;

Al min klede sont perdeüs ,

Et de mantel , & chapeau .

Frans , je overvloeyt in talen ;

Enje spreeckt wat ongemeens :

Konje sulcken prys behalen

In de daet , wy waren 't eens .

Vrijer.

Vrijster.

Ha , ha dat is een vereeringh !

Man , hoe staet u dit al aen ?

'Tis geen brood, maer drogen heringh.

Maer wat werdt daer gins gedaen ?

Vrijst er *Ich ! men sol ons' wal bespien.*

Vrijer. *Spedelic, my lithe hert,
Otherwayes moet ick die
Fan oon overgreate smert.*

Saght ! hier komt Ioffrow en Ioncker :

Meest (geloov' ick) in den schyn.

'Tis fraey datmen soo in doncker

Oock kan schoon en edel syn.

Vrijer. *Doen ick nogh, madamoiselle,
Was een kint geestimeert,
Excellerd, ick in duellen;
Dat een ieder nogh narreert.
'Twas plaisante contemplati,
Met subtyle seyntery
Te causeren in undati,
Van het bloet van myn party.*

Maer nu ick studeer in Iure
Soo civil, als canonicq;
Word ick anders van nature.

Vrijster. *O ! wat ben je lunaticq !
Ja, monsieur ; u naeste buren
Seggen dat ghy hebt verstant
Questieuse proceduren
'T accorderen pour l' argent :
Daerom soudt ghy u verklaren,
Soo ghy wierde militair :*

Off ghy moest nogh werden eenen
Amsterdamsen Chevalier :
Want die blinckt (gelyck de sterren)
In gout-laken op het paardt !
Dat la royne d'Angleterre
Van 't brilleren wordt vervaart.

Dat 's een puyck van alle euwen ,
Ick sou menen ! dat 's een Vrouw
Uyl, wat doeje by de spreuwen !
Bloet, wat doeje in de kouw :
Ginder verr gaet *Amarillis* ?
Treden met dien jongen *Tuyl*
Die soo geerne op den tril is :
'Kwed ick met syn baerdt wel ruyl :
Dogh ick laetse henen stappen :
Want ick hoor hier dichte by
Uyt een ander vaetje tappen .
O ! wat soeter fangery !

Een Ioffrouw singht op de wyse : *Rosemont* die
lagh gedoken &c.

I.

Rosimene was geseten
Voor het gladdespiegel neer ,
Om met aendaght af te meten ,
Offer nogh ontbreeckt iet meer ,
Offte overvloedigh staet.
Aen haer goddelick gelaet.

Iuyst

*Iuyft quam soetjes daer getreden
 Hy, die heeft soo menighmael
 Hare schoonheyt aen gebeden
 In een soet-gevlochte-tael:
 'Twas Bellindor, die syn geeft
 Oeffent in gedichten meest.*

*Nu! sy was geheel bevangen
 Door het roos- en lely-soet
 Van haer eygen schoone wangen;
 (Dat Aurora spyten moet)
 Datse niet en wierdt gewaer,
 Datter een stont achter haer.*

*Hy sagh waer het spiegel henen
 Over 't hooft van syn godin.
 En het sien dat doet hem menen
 Dat hy gaet ten hemel in:
 Want hy siet haer soet gesicht,
 Dat syn bange Ziel verlicht.*

*Dies hy roept met alle krachten
 Sonder wat te zyn bedaert:
 Spiegel, aep van myn gedachten;
 Dat my meer en meer beswaert:
 Want ick sie in u gewis,
 Dat ick tegenwoordigh mis.*

Na-gewoel van myn beminde,
Daer niet als de stem onbreeckt:
Vondt van dat ick niet en vinde:
Schaduw' vlam, die my onsteeckt.
Spiegel, ghy syt als het glas,
Dat by Archimèdes was :

7.
'T glas, dat desen grieck genaecten,
Somme-stralen weder-stiet
Op de schepen, datse raecten
Door een woedigh vier te niet :
'T vier, dat ghy soo vinnigh straelt,
Is, dat van myn engel daelt.

Een Ioncker antwoordt al singende:

Op de wijze :

Van de Engelsche klokke-dans:

Komt hier, meir-swynen,
En pryst niet meer
Arions herpen-slach:
Komt hier, woestynen,
Maeckt nimmermeer weer
Van Orpheo gewagh:
Maer vliedt na 't liedt,
Dat hier gesongen werdt,
Waer door een stenen-herb
Sou krygen dolle smert.
Amphions soet geuley :
'T vervoeren van de key,
Dat werdt hier door getert.

D

Princes

Princes, hier houd, ick op : ick laet het singen varen:
Sou ick een herders fluyt met luyten willen paren?
Neen, dat waer ongerymt : u goddelick geluyt
Geen negen susters wyckt ; en daerom roep ick uyt.
Syrenen (soomen seydt die plachten soo te singen,
Dat schippers over boordt in 't water moesten springen
Maer als u soete keel haer sangen eens op heft.
Soo val ick in een vier dat my het herte treft,

Niemant hoor ick langer spreecken :
Al de *Lieven* syn naer huys
Van dit *kercken-hoff* geweken ,
Om het *boevklockx-gedruys*.
Moeten nu de lose boeven
Nergens op de straten tre' en ;
Soo magh ick nogh wel wat toeven ;
Want ick bender immers geen.
Ia, dat sou my wel gelusten ;
Dies ick trede van dit padt ,
En ga op het *banckje* rusten ,
Daer den *windt-bekyver* sat.
Ogh ! wat voel ick menigh smertjen
Door gestadigh *oogen-svenck*.
Na de wooningh van dat *hertjen* ,
Daer ick nacht en dagh op denck !

Duyster

Duyfter iepen, Linde-bladers

Gunt ghy uwen prijsen goet,
Soo en weest dogh geen versaders
Van dat *Liefde* seggen moet.

Ick sie een vier-kant Swert hier midden door 't gheboomt;
Waer door de vrees en hoop my in het herte koomt
O! swert, dat ghy in plaets van dese droevicheden
Vertoonden aen het volck dat ick was overleden!

Soo sou noch in de vreught myn Ziel-vooghdeffe syn:
En ick Waer in de rust, en vry van dese pyn.

Myn Godt, wat is de mens! hoe vol veranderingen!
Hoe ydel in sijn wens! hoe sot in alle dingen!

Ick heb voor desen tyt de vrouwen steeds veraght;
En al wat vrouw geleck, was minst in myn gedaght:
Maer nu ick heb de giff van Venus in-gedroncken,
Gevoel ick in het mergh wel dusent minne-voncken:

Soo dat het foet gesicht van een beleefde vrouw
Baert vrese van de doot, en hoop van eghte trouw.

Ach! hoe sou dese vrees myn bange ziele knagen,
Indien ick op de hoop niet steunden alle dagen!

Ach! hoe sou dese hoop my rollen in de vreught,
Indien ick door de vrees niet vreesden ongeneught!

Myn son, syt ghy gesint u selven te verriycken

Met gelt en hoge staet, soo moet ick afte rwycken:
Maer doelt u kloecke geest op ongeveynsde min,

Soo neemt een edelman, en weest een Coningin.

Ey, wacrom naer het gelt en Ere soo te hygen?

Indien het Godt beliest, wy sullen 't oock al krygen.

Voor

Voor my ick aght geen staet om gelt en go et gekocht:
Al waermen Croelus felvs, s' en dient soo niet gefocht.
Komt hier, vrindinne, komt: wy sullen aender heyden,
Off daer het u gevaelt, een vrolick leven leyden;
En nemen ons vermaeck voor al in Godes woordt;
En spotten met het volck dat na de wereltd hoort.
Ick sal u onder 't groen met op-getogen sinne
Verhalen in gedicht het soet van onse minne:
Maer overschone beelt, dan moet my syn gejont
Voor ieder aerdigh vers het versch van uwen mont.
Wat magh ick hier alleen myn droeve sinnen quellen
In 't midden van de nacht; en my te vreden stellen
Met in-gebeelde vreught, en leunen op een riet?
'Tis vrughteloose praet: myn lief en hoort het niet.
Ick sal 't haer nietemin, ick sal 't haer openbaren,
Soo my de goede Godt wil in gefontheyt sparen.
Vaert wel, beleefde vrouw, en pleeght met volle lust
Het geen ghy my ontneemt, te weten: goede rust.

F I N I S.

Βασιλικὸν

εἰς τὸς XLII.